

Full diocesà

10 de juliol del 2016

p4 – Jornades Sacerdotals al Seminari de Solsona

p5 – L'arxiprestat del Llobregat pelegrina al santuari de Queralt

Consolar el trist i desconsolat

Qui és una persona trista? ¿Només els pobres, els desemparats o els depressius? Els tristos som tots els homes, és a dir; tots som tristos en potència en el moment que tenim lluites i dificultats. No es tracta de ser pessimistes, sinó de reconèixer una veritat.

Aquesta obra de misericòrdia espiritual tracta de reconèixer en cada ésser humà la necessitat de consol, sobretot quan està travessant una especial dificultat: tots som cridats a ser consoladors i consolats. Entre els cinc remeis contra la tristesa que proposa sant Tomàs en la seva Summa Teològica, hi ha la compassió dels amics. No és el mateix passar una tristesa en soledat que en companyia,

encara que la companyia no pugui resoldre el problema.

Consolar és oferir el gest humà que l'altre més necessita. Hi ha una cèlebre oració inspirada en sant Francesc d'Assís que diu: «Senyor, feu de mi un instrument de pau. Que on hi hagi odi, hi posi amor. On hi hagi ofensa, hi posi perdó. On hi hagi discòrdia, hi posi unió. On hi hagi error, hi posi veritat. On hi hagi dubte, hi posi la fe. On hi hagi desesperació, hi posi esperança. On hi hagi tenebres, hi posi llum. On hi hagi tristesa, hi posi alegria. Oh Mestre, feu que jo vulgui més aviat consolar que ser consolat, comprendre que ser comprès, estimar que ser estimat. Perquè és donant que es rep, oblidant que es troba, perdonant que un és perdonat, i morint que es ressuscita a la vida eterna.»

«Mestre, què he de fer per a tenir l'herència de la vida eterna?»

Diumenge XV de durant l'any / Cicle C

Lectura del llibre del Deuteronomi

Moisés s'adreçà al poble i li digué: «Escoltaràs el Senyor, el teu Déu, guardant els seus manaments i els seus decrets escrits en el llibre d'aquesta Llei, i et convertiràs al Senyor, el teu Déu, amb tot el cor i amb tota l'ànima. La Llei que avui et dono no és massa difícil per a tu, ni és fora del teu abast. No és pas al cel, que puguis dir: Qui és capaç de pujar-hi per anar-la a buscar i fer-nos-la conèixer, perquè la puguem practicar? Ni és tampoc a l'altra banda del mar, que puguis dir: Qui és capaç de travessar-lo per anar-la a buscar i fer-nos-la conèixer, perquè la puguem practicar? Són paraules que tens molt a prop teu per poder-les complir: les tens als llavis, les tens al cor.»

(30,10-14)

Salm responsorial

Els humils que busquen Déu sincerament diran:
«Tingueu llarga vida.» Jo, Déu meu, sóc un pobre sofrent.
(Salm 68)

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Colosses

Jesucrist és imatge del Déu invisible, engendrat abans de tota la creació, ja que Déu ha creat totes les coses per ell, tant les del cel com les de la terra, tant les visibles com les invisibles, trons, sobirans, governs i potestats. Déu ha creat tot l'univers per ell i l'ha destinat a ell. Ell existeix abans que tot, i tot es manté unit gràcies a ell. Ell és també el cap del cos, que és l'Església. Ell n'és l'origen, és la primícia dels qui retornen d'entre els morts, perquè ell ha de ser en tot el primer. Déu volgué que residís en ell la plenitud de tot el que existeix; per ell Déu volgué reconciliar-se tot l'univers, posant la pau en tot el que hi ha, tant a la terra com al cel, per la sang de la creu de Jesucrist.

(1,15-20)

Lectura de l'evangeli segons sant Lluç

En aquell temps, un mestre de la Llei, per provar Jesús s'alçà i li va fer aquesta pregunta: «Mestre, què he de fer per tenir l'herència de la vida eterna?» Jesús li digué: «Què hi ha escrit a la Llei? Què hi llegeixes?» Ell contestà: «Estima el Senyor, el teu Déu, amb tot el cor, amb tota l'ànima, amb totes les forces, amb tot el pensament, i estima els altres

com a tu mateix.» Jesús li diu: «Has respost bé: fes-ho així i viuràs.» Ell, amb ganes de justificar-se, preguntà a Jesús: «I per a mi, qui són aquests altres?» Jesús prosseguí: «Un home baixava de Jerusalem a Jericó i caigué en mans de lladres, que el despullaren, l'apallissaren i se n'anaren deixant-lo mig mort. Casualment baixava pel mateix camí un sacerdot que el veié, però passà de llarg per l'altra banda. Igualment un levita, quan arribà al lloc, passà de llarg per l'altra banda. Però un samarità que viatjava per aquell indret, quan arribà i el veié se'n compadí, s'hi acostà, li embenà les ferides, després d'amorosir-les amb oli i vi, el pujà a la seva pròpia cavalcadura, el dugué a l'hostal i se n'ocupà. L'endemà, quan se n'anava, donà dues monedes de plata a l'hostaler dient-li: Ocupa't d'ell i, quan jo torni, et pagaré les despeses que hakis fet de més. Quin d'aquests tres et sembla que va veure l'altre que hem d'estimar, en l'home que havia caigut en mans de lladres?» Ell respongué: «El qui es va compadir d'ell.» Jesús li digué: «Doncs tu fes igual.»
(10,25-37)

«Són paraules que tens molt a prop teu per a poder-les complir: les tens als llavis, les tens al cor»

El bon samarità

P. Raniero Cantalamessa, ofmcap

A l'interrogant d'un doctor de la llei, Jesús respon narrant una paràbola. En la música i en la literatura mundial, hi ha començaments que s'han fet cèlebres. Quatre notes, en determinada seqüència, i qualsevol entès exclama immediatament, per exemple: «Cinquena simfonia de Beethoven: la destinació crida a la porta!». Moltes paràboles de Jesús comparteixen aquesta característica: «Baixava un home de Jerusalem a Jericó...», i tots saben immediatament de què és tracta.

En l'ambient judaic d'aquell temps es discutia sobre qui havia de ser considerat, per un israelita, el propi proïsm. S'arribava en general a comprendre, en la categoria de proïsm, a tots els compatriotes i als prosèlits, això és, als gentils que s'havien adherit al judaisme. Amb l'elecció dels personatges (un samaritano que socorre a un jueu!) Jesús ve a dir que la categoria de proïsm és universal, no particular. Té com a horitzó l'home, no el cercle familiar, ètnic o religiós. Proïsm és també l'enemic! Se sap que de fet els jueus «no tenien bones relacions amb els samaritans» (cf. Jn 4, 9). La paràbola ensenya que l'amor al proïsm ha de ser no només universal, sinó també concret i actiu. Com es comporta el samarità de la paràbola? «Apropant-se-li, va embenar les seves ferides, tirant en elles oli i vi; i muntant-lo sobre la seva pròpia cabalgadura, el va portar a una posada i va cuidar d'ell..

Però Jesús opera una inversió inesperada respecte al concepte tradicional de proïsm: proïsm son nosaltres, quan no esperem pasivament a qui ens necessita, sinó que sortim a l'encontre!

Agenda

Lit. hores: Setmana III

11 dilluns

—Sant Benet, abat (480-547)
—Santa Olga, reina (879-969)
Proverbis 2,1-9 / Salm 33 /
Mateu 19,27-29

12 dimarts

—Sant Joan Gualbert, abat (*999-1073)
Isaïes 7,1-9 / Salm 47 / Mateu
11,20-24

13 dimecres

—Sant Enric, laic (972-1024)
—Isaïes 10,5-7.13-16 / Salm 93 /
Mateu 11,25-27

14 dijous

—Sant Camil de Lelis, prevere
(1550-1614)
Isaïes 26,7-9.12.16-19 / Salm 101 /
Mateu 11,28-30

15 divendres

—Sant Bonaventura, bisbe i doctor
de l'Església (*1274)
—Santa Angelina (1377-1435)
Isaïes 38,1-6.21-22.7-8 / Salm
Isaïes 38,10.11.12abcd.16/
Mateu 12,1-8

16 Dissabte

—La Mare de Déu del Carme
Miquees 2,1-5 / Salm 10 /
Mateu 12,14-21

17 diumenge XVI de durant l'any / Cicle C

—Sant Aleix, laic (s.V)
Gènesi 18,1-10a / Salm 14 / Colos-
sencs 1,24-28 / Lluc 10,38-42

La imatge

El bon samarità (1886).

El mestre de la Llei demana a Jesús: «Qui és el meu proïsm?» I Jesús li contesta amb aquella paràbola tan coneguda del bon samarità que es compadeix del necessitat i l'auxilia. Acaba dient-li: «Tu fes igual.» L'amor es manifesta en les obres. Jesús feia el que deia. El bon samarità és un retrat d'ell mateix. La seva vida no és res més que un socórrer i aixecar la pobra humanitat caiguda en mans de lladres.

Jornades Sacerdotals i sortida a Vallbona de les Monges

Redacció

Els dies 20, 21 i 22 de juny van tenir lloc al Seminari de Solsona les Jornades Sacerdotals, que van reunir més d'una trentena de preveres. El dilluns van poder comptar amb una ponència, a càrrec de Mn. Gaspar Mora, sobre alguns aspectes pastorals derivats de l'exhortació apostòlica *L'alegria de l'amor*. Mn. Mora va anar repassant-ne cada capítol tot remarquant a qui interpel·lava cadascun. Després va tenir lloc la presentació d'una iniciativa de protecció de les despulles dels servents de Déu de la causa dels màrtirs, a càrrec de Mn. Josep M. Montiu. A la tarda, els preveres van visitar l'exposició «Sub Tuum Praesidium» al Museu Diocesà.

El dimarts es va tractar el tema de la sinodalitat eclesial. El ponent fou Mn. Josep Planellas, el qual va dividir la ponència en tres xerrades. Després va tenir lloc la presentació d'un cursat d'atenció pastoral a les persones que cerquen explorar la possible nul·litat del seu matrimoni. Aquesta presentació anà a càrrec del Dr. Vicent Benedito, vicari judicial de la diòcesi.

El dimecres els concurrents es van traslladar en autocar al municipi de Vallbona de les Monges. Allí varen visitar, en primer lloc, la cooperativa de l'Olivera, al servei de persones amb discapacitat. Foren rebuts pel Sr. Carles de Ahumada, gerent de l'entitat, que els féu una explicació

de la situació de la cooperativa i els acompanyà a visitar la premsa de l'oli i el celler del vi.

Tot seguit, el grup de preveres visità el monestir cistercenc de Vallbona de les Monges, on foren rebuts per la mare abadesa i acompanyats per un guia que els explicà tot el conjunt monumental. Després es traslladaren al santuari de la Mare de Déu del Tallat, on celebraren l'eucaristia, presidida per l'arquebisbe de Tarragona, Mons. Jaume Pujol, i el nostre bisbe Xavier. Concelebraren tots els preveres i també el rector del santuari.

La sortida acabà amb un dinar al balneari de Rocallaura i la visita a l'església d'aquesta població.

L'arxiprestat del Llobregat pelegrina al santuari de Queralt

Montserrat Coll

La tarda del diumenge 19 de juny, més d'un centenar de feligresos de les parròquies de l'arxiprestat del Llobregat van pelegrinar al santuari de Queralt amb motiu d'escaure's enguany el centenari de la coronació de la Mare de Déu.

Mn. Ramon Barniol, capellà custodi del santuari, els va donar la benvinguda, en companyia de la imatge de la «Mestressa», que, amb el seu somriure, agràia la visita de tants fills seus. Mn. Climent Forner i Mn. Antoni Quesada, arxipreste del Llobregat, van guiar la pregària.

Després del besamans, els pelegrins van compartir un berenar sota l'ombra dels castanyers, van fer-se la fotografia de grup amb la imatge de la Mare de Déu de Queralt i van escoltar uns versos que Mn. Climent Forner els va recitar.

Aquest bonic aplec recordava, als fidels de l'antic arxiprestat de Navàs, el tradicional aplec arxiprestal que, cada diumenge de Pentecosta, una de les parròquies organitzava participant-hi gent de tot l'arxiprestat. Eren trobades de pregària, germanor i festa.

Festes en honor de sant Joan a Montdarn i Vilada

El dia 24 de juny la parròquia de Sant Joan de Montdarn va honorar el seu patró amb una missa solemne, presidida per Mn. Climent Forner, amb la participació de la Coral Sant Bartomeu, de Casserres, que va animar l'eucaristia amb els seus cants. Es va pregar pels difunts de la parròquia.

Després de la missa els fidels van anar en processó fins al Roc de Sant Joan, tot cantant els goigs del sant. La festa va acabar amb un concert, vermut i visita a les noves descobertes arqueològiques que s'han fet a l'entorn de l'antiquíssim temple.

També el dia de Sant Joan es va celebrar la missa de festa major a la parròquia de Sant Joan Baptista de Vilada. Va presidir-la Mn. Josep M. Vila, acompanyat de preveres de l'arxiprestat del Berguedà Nord. La coral "Les Veus de Picancel" va animar la celebració amb els seus cants. Informa: Montserrat Coll.

Benet XVI celebra 65 anys de sacerdoti

Redacció

La Sala Clementina del Palau Apostòlic del Vaticà va albergar el dimarts dia 28 de juny la commemoració del 65è aniversari de l'ordenació sacerdotal del papa emèrit Benet XVI. Van ser-hi presents el papa Francesc i diversos cardenals i bisbes.

Adreçant-se al papa emèrit, Francesc va dir: «Vostè, Santedat, continua servint l'Església, no deixa de contribuir veritablement amb vigor i saviesa al seu creixement; i ho fa des d'aquest petit monestir Mater Ecclesiae al Vaticà, que no és com un d'aquests racons oblidats en els quals la cultura del descartament d'avui tendeix a relegar les persones quan, amb l'edat, les seves forces disminueixen. És tot al contrari.»

Benet XVI, per la seva banda, afirmà:

«Gràcies sobretot a vostè, Sant Pare! La seva bondat, des del primer dia de l'elecció, a cada moment de la meua vida aquí m'emociona, em porta de debò, interiorment. Més que en els jardins vaticans amb la seva bellesa, la seva bondat és el lloc en el qual habito: em sento protegit. Gràcies també per la paraula d'agraïment, per tot. Esperem que vostè pugui anar endavant amb tots nosaltres en aquest camí de la misericòrdia divina mostrant el camí de Jesús, cap a Jesús, cap a Déu.»

I acabà dient: «Al final volem inserir-nos en aquest "gràcies" del Senyor i així rebre realment la novetat de la vida i ajudar a la transsubstanciació del món: que sigui un món no de mort, sinó de vida; un món en el qual l'amor ha vençut la mort.»

Notícies Breus

Web català sobre el Papa

Redacció

Què ha dit el papa Francesc sobre la contaminació? I sobre els refugiats? Trobar citacions concretes davant l'allau d'informació i declaracions del Pontífex sembla inversemblant, però el web <tot-francesc.wordpress.com>, creat pel periodista Miquel Urmeneta, facilita aquesta tasca. Perquè aquesta pàgina web pretén fer més senzilla la consulta dels principals escrits del Sant Pare a partir dels seus fragments més representatius.

Augment de pelegrins

Redacció

El Camí Ignasià ja ha superat el miler de pelegrins registrats. Així ho recull la Memòria 2015 de l'Oficina del Pelegrí del Camí Ignasià.

Aquesta ruta de pelegrinatge recrea el camí que va fer Ignasi de Loiola, essent cavaller, l'any 1522 des de la seva casa natal a Azpeitia (Guipúscoa) fins a Manresa. Malgrat que les xifres absolutes continuen essent modestes, l'increment de pelegrins és molt alt.

L'article

La il·lusió

Josep Maria Rovira Marsal

Transmetre il·lusió per viure és un objectiu que, més que proposar-nos, hauria de sortir espontàniament de dins de cada educador. L'educador ha de ser una persona il·lusionada.

La il·lusió és per a algunes persones una actitud bàsica en la seva manera de viure. Són gent de temperament alegre que saben gaudir de la vida sense necessitat de gaires complicacions. Són gent de permanent i refrescant joventut, que descobreixen constantment noves i senzilles possibilitats per a passar-s'ho bé. Són gent que, potser sense saber-ho, han trobat l'art de viure i ho manifesten en el llenguatge dels seus ulls, en la frescor del seu somriure i en l'oblit del que per a moltes persones constitueix el tema central de la seva conversa: les malalties, els accidents, la carestia de vida..., i un reguitzell de tons foscos i tristes musicalitats. Gent que troba en allò que per a un altre seria la monòtona repetició d'un acte, una ocasió per a fruir de la vida. Gent que ens ajuda a obrir els ulls a espais oberts, refrescants com la llum que ens il·lumina.

En canvi, hi ha gent que és incapaç d'il·lusionar-se per res, que és incapaç de divertir-se amb res. Sembla que estiguin de tornada de tot. Qualsevol nova proposta té, per a ells, inconvenients o dificultats insuperables. A qualsevol iniciativa hi veuen problemes. S'avorreixen en quasi tot. Es queixen constantment. Els falta il·lusió per les coses i per les persones. Ningú no els sembla bé del tot. Menyspreen, o potser envegen, els qui són feliços amb poca cosa. Si van d'excursió a peu, es passen l'estona queixant-se i frenant el qui va davant. Si van a esquiar, es passen el dia al bar. Si fan esport, es cansen de seguida, sobretot si perden. Viuen plantejaments de monòtons desencants. Semblen sempre cansats.

Si detectéssim el preludi d'alguna d'aquestes actituds en els nostres fills, hauríem de plantejar-nos seriosament la seva correcció, ajudant-los a veure el que tenen de ridícul i animant-los a superar-les.

Hem d'educar la il·lusió, però fugint d'ingenuïtats i falsos idealismes. Educar la il·lusió pot ser molt important i pot influir en molts aspectes de la vida dels nostres fills. En la capacitat per a aprendre, per exemple. Algú va dir que la cultura és la capacitat d'admirar o meravellar-se davant la creació. És, per tant, una actitud. Una actitud oberta a les coses, al món, a les persones, que té a veure amb l'interès per saber. La il·lusió els portarà a aprendre. La il·lusió els portarà a posar esforç per ser millors. La il·lusió els portarà a ser feliços. Per a educar la il·lusió ens hem d'il·lusionar per educar.

El llibre

Abiertos a la esperanza. Retazos bíblicos

Núria Calduch-Benages

Editorial: Centre de Pastoral Litúrgica.

Preu: 9 euros.

Tot el que ens pugui ajudar a conèixer més i millor la Paraula de Déu i tot el que faciliti la seva penetració en el més profund de la nostra vida, caldrà aprofitar-ho al màxim.

Per això són importants llibres com aquest, en què s'expliquen amb senzillesa i profunditat temes diversos sobre la Bíblia, en la línia del que recentment va publicar la mateixa autora, en aquesta mateixa col·lecció, amb el títol de *Nascuts per a l'alegria*'.

Les dones seguidores de Jesús és el tema més repetit entre els set escrits que reuneix aquest llibre. Sens dubte, una bona invitació a endinsar-nos en aquest camí per a apropar-nos a les pàgines bíbliques i viure-les plenament, ja que són el punt de referència de la nostra fe.

Estiu amb ànima (1)

Xavier Novell, bisbe de Solsona

Més informació:
www.bisbatsolsona.cat
recessosolsona@bisbatsolsona.cat
629 428 683 (Teresa Gené)

EXERCICIS ESPIRITUALS
BISBAT DE SOLSONA

**SEGUIMENT DE
JESÚS I LA SEVA
MISERICÒRDIA**

DATE: 5 de 1 d'agost (19.00h)
al 6 d'agost (15.00h)

LLDC Seminari de Solsona

RAID GOUN

22-30 juliol
22-30 agost

Més informació:
www.goum.es
www.bisbatsolsona.cat
goumspana1.2016@gmail.com (juliol)
goumspana2.2016@gmail.com (agost)

Us he parlat, en aquestes darreres setmanes, tant de les propostes pastorals per a infants, adolescents i joves com del treball que desitjo encetar en vistes a la renovació de les nostres parròquies.

No m'oblido, però, de les propostes espirituals per als més implicats en la pastoral de les parròquies i els que porteu un camí de vida espiritual més intens.

La comissió diocesana de recessos i exercicis de la delegació d'Evangelització i Apostolat Seglar organitza, com cada any, una tanda d'exercicis espirituals per a laics. Tindrà lloc al Seminari de Solsona del dia 1 al dia 6 d'agost. Enguany, també, els obrim a tots els capellans de la diòcesi a causa de la suspensió de la clàssica tanda sacerdotal del mes de febrer.

Així com uns exercicis espirituals convenen al bisbe, als mossens i als diaques, també convé que tots els treballadors apostòlics, delegats diocesans i fidels més compromesos amb la pastoral diocesana i parroquial trobin aquest temps per a centrar anualment el seu treball en el Senyor.

També comparteixo amb vosaltres una proposta molt més selectiva: el Raid Goum. Es tracta d'una ruta pel desert quasi a mode d'exercicis espirituals aptes per als que temen passar-se 6 dies tancats en una casa d'espiritualitat. És especialment recomanable per a joves adults -de 22 a 30 anys- però està obert a la gent de més edat que s'hi vegin amb cor—nou dies caminant, 25 quilòmetres diaris, tot al coll, aïllats completament de la civilització, pregant, dejunant, fent silenci, compartint amb els germans de Goum—.

És una proposta ideal i assequible per als buscadors de Déu, per als que es plantegen la vocació, per als qui viuen una crisi i necessiten temps per a pensar, per als qui desitgen experimentar el mateix que el Senyor i els apòstols quan es retiraven en zones desertes a pregar. Enguany, els sacerdots que acompanyem els dos raids que s'organitzen entre les províncies de Terol i Saragosa som Mn. Marc Majà i un servidor.

En els programes que acompanyen la glossa, trobareu els contactes per a informar-vos i per a apuntar-vos-hi i a la web tota la informació.

